

Joan Romero: "Ser parlamentari no és condició 'sine qua non'"

—*Vostè va eixir del Congrés de Xest com a vice-secretari general, com a portaveu de la comissió executiva i com a nau capitana d'un procés renovador que s'havia de cloure en la configuració de les llistes electorals per al proper 28 de maig. La seua absència de les llistes, quina lectura política té?*

—En primer lloc, cal dir que com que hi ha unes decisions personals, aquestes han de restar en la intimitat. En segon lloc, crec que això no té la més mínima transcendència des del punt de vista polític. La tasca que els ciutadans valoraran al final, és la tasca feta per la Generalitat, i aquesta és liderada pel seu president, Joan Lerma, i nosaltres som col·laboradors d'un projecte. Així és com jo m'he concebut sempre, com un mitjà més, que té per finalitat proporcionar a aquest país un major nivell de benestar, mitjançant la instrumentalització de polítiques de compensació en el cas de l'educació. Crec que se n'ha de fer una lectura positiva en el sentit que per molts de nosaltres no és condició *sine qua non* ser parlamentaris. Naturalment, el meu compromís, a banda d'individual i personal, continuarà en dos àmbits: en primer lloc, si el president considera que continue essent interessant o útil en aquest projecte, seguiré allà on ell em reclame, i en segon, el meu compromís com a vice-secretari dels socialistes valencians continuarà, com a mínim, fins que acabe el meu mandat.

—*L'homologació de títols feta el passat desembre, a banda de respondre a una demanda professional i científica, què tenia de picada d'ull al nacionalisme i què d'obligar el PP a destapar-se just abans de la cursa pre-electoral?*

—Et contestaré en positiu. Si jo haguerat estat conseller l'any 1991, sis mesos després l'ordre d'homologació hauria estat signada. No hi ha res de picada d'ull, senzillament considere que no hi

havia una raó objectiva per a no fer-ho. Així de simple i així de clar. No tenia cap intencionalitat de fer que la dreta valenciana es posicionara en contra, el que passa és que aquesta necessita poc estímul per a posicionar-se en contra, sobretot, de temes que tenen a veure amb la Llei d'Ús i Ensenyament. Enfront del tema de la llengua la dreta valenciana es mostra acientífica i pre-moderna i es diferencia clarament de la dreta homòloga d'altres llocs, fins i tot, de la dreta gallega o la dreta mallorquina, ja no diré la catalana, que els ha trobat pèls en tot. I et diré més, aquest procés m'ha permès de detectar que la cúpula no es correspon de municipis que abonaren l'ordre d'homologació hi havia vots del PP.

—*Després de deu anys en estat de gràcia, els socialistes han caigut en un estat de desgràcia quasi total. Hi ha desconcert entre la militància?*

—Crec que sí; estem desconcertats i una mica aclaparats. Es en aquests moments quan hem de manifestar públicament l'orgull de ser socialistes i de les coses que hem fet. Hem d'eixir d'aquest desconcert, perquè hi ha centenars de milers de persones que ens necessiten i encara que només siga per això, ja paga la pena.

—*Les enquestes situen el PP en el llinar de la majoria absoluta al País Valencià, però diuen també que hi ha un 40% d'indecisos. Al votant socialista, li fa vergonya confessar-ho?*

—No ho sé, però puc assegurar que a mi no me'n fa, de ver-

gonya, defensar el meu projecte ni, sobretot, contrastar-lo. La situació política general ha contaminat la resta de polítiques, a qualsevol nivell.

—*Aleshores, com es presentaran a les eleccions? Com a PSPV-PSOE, PSPV, Partit dels Socialistes Valencians, o senzillament Socialistes Valencians?*

—De sempre parlem de PSPV-PSOE i des de Xest fem una referència genèrica i ens autoanomenem Socialistes Valencians, que és el que som. Crec que és una definició feliç, amb la qual jo em trobe molt còmode.

—*Si el dia 28 de maig a mitjanit, l'abstencionisme al País Valencià se situa en la barrera del 30%, on haurèm de buscar-ne les responsabilitats?*

—No sóc partidari de demanar responsabilitats a ningú i menys quan hi ha unes eleccions lliures i netes. Senzillament, en democràcia, la gent votarà allò que estime adient, i és tan legítim votar com votar en blanc o abstenir-se. L'abstenció pot ser una posició políticament activa. Això no és pot contraargumentar científicament. Les coses

són així... És la gran festa de la democràcia, en què guanya i qui perd està en l'oposició. J. M.

